Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35467
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

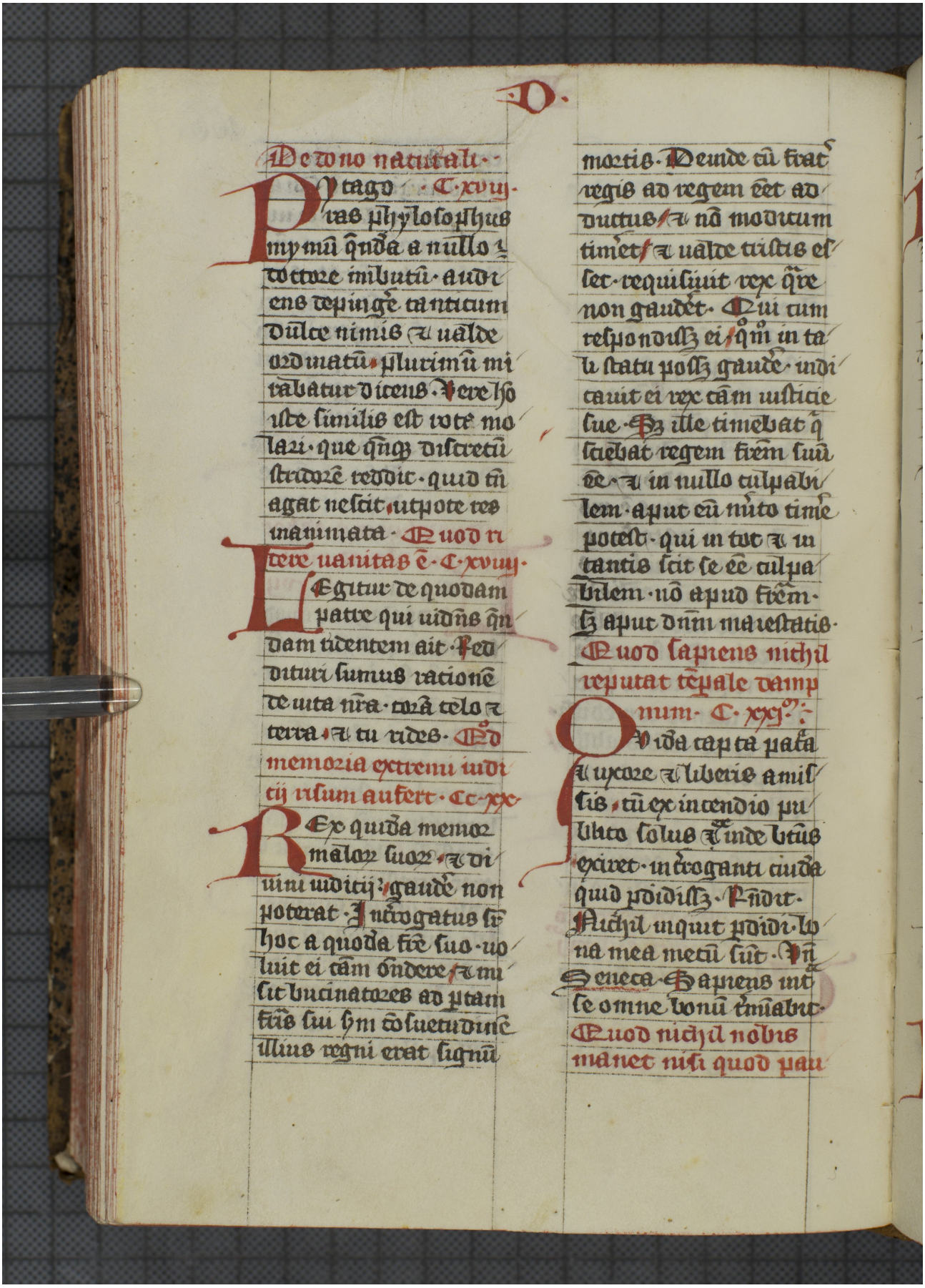

De vno naturali.

Pytagoras philosophus mymū quēda a nullo doctore imbutū audiens tepingē tanticum dulce nimis & valde ordinatū plurimū mirabatur dicens. Vere hō iste similis est vote molazi. que q̄ndā discretū stridorē reddit. quid tū agat nescit, utpote res inanimata. Quod rerū vanitas ē. C. xvuj.

Legitur de quodam patre qui uidēs q̄ndam videntem ait. Redditurī sumus rationē de uita nīra. cœlā celo & terra. & tu rides. Ēd memoria extremi iudicij risum aufert. Cc. xx

Rex quida memor malorū suorū. & diuini iudicij. gaudē non poterat. Interrogatus si hoc a quoda fīe suo. noluit ei cām ondere. & misit bucinatores ad ptam fīis sui hm cōsuetudinē illius regni erat signū mortis. Deinde cū iret regis ad regem cēt adductus. & nō modicum timeret. & valde tristis esset. requisiuit rex q̄re non gaudēt. Qui cum respondisset ei. q̄m in tali statu posset gaudē. indicauit ei rex cām iusticie sue. Ipse ille timebat q̄ sciebat regem fīem suū dē. & in nullo culpabilem. aput eū nūto time potest. qui in tot & in tantis scit se ēe culpabilem. nō aput fīem. sz aput dīnm maiestatis.

Quod sapiens nichil reputat tēpale dampnum. C. xxj.

Quida capta patria ducere & liberis amissis. cū ex incendio publico solus & inde b̄tus exiret. interroganti cuida quid p̄didisset. respondit. Nichil unquā p̄didi. bona mea mecū sūt. Vñ Seneca. Sapiens nullo se omne bonū tenebit.

Quod nichil nobis manet nisi quod pau